NEVZAT ÜSTÜN

Cüceler Çarşısı

YEDİTEPE

NEVZAT ÜSTÜN ★ CÜCELER ÇARŞISI

Kapak kompozisyonu İvi Stangali
Kapak baskısı Ekspres Basımevi

NEVZAT ÜSTÜN

CÜCELER ÇARŞISI

(Resimler İvi Stangali)

YEDİTEPE

YAYINLARI

YEDİTEPE YAYINLARI: 41

Ankara caddesi No. 54, Kat I

(Posta Kutusu No. 77, İstanbul)

Bu kitap 1955 şubat ayında İstanbul'da Yenilik Basımevinde dizilmiş ve basılmıştır.

Köprübaşı

Bir köprü başında
Üç kişi
Sabahla beraber uyandılar
Düşman dört yanı sarmıştı
Toprağa diz çöktüler

Bir köprü başında
Üç kişi
Birinin fındık kırmaktı işi
Fındık kırmak
Ne zannettiniz
Önce çekici alacaksın eline
Sonra efendim
Fındığı koyacaksın demire
— Derken
Bir kurşun
Bir kurşun daha
Fındık çuvalı dökülüverdi birden
İçinde balıklar oynaşan
O güzelim ırmağa

Bir köprü başında
İki kişi
Bu iki kişiden biri
Yapı ustasıydı
Ev yapardı düpedüz
Yağmura çamura dayanıklı
Hani şu bildiğimiz evlerden
Hoşuna gidiyordu işi
Hele bir sonbahar günü
Yeni bir yapıya başlamıştı ki
Değme yiğitin harcı değil
Böyle ustaca
Böyle şairce
Bir yapıya başlamak
— Derken
Bir kurşun
Bir kurşun daha
Aslına bakarsanız siz
İkinci kurşuna lüzum yoktu
Daha birinci kurşunun sonunda
O canım yapı
Sallandı temelinden
Köprünün kenarına

Bir köprü başında
Yalnız bir kişi
O bir kişinin
Hokkabazlıktı işi
Her pazar köyün meydanında
Karısı bir tabanca patlatırdı
Bizim hokkabaza gelince
— Üçü veresiye olmak üzre —
Korkusundan
Dokuz takla atardı
    Bir kurşun
    Ama ne kurşun
Ölmek elinde değildi hokkabazın
Suçu büyük
Dünyada atılacak daha çok takla vardı
Gerçi ırmağın suları da güzeldi
Ama bu sulara diri girmek gerekti
Yavaşça ellerini kaldırdı yukarı
Usulca etrafına baktı
Güneş sislerin içinden
Toprağa yeni değmişti
Bu saatte köy meydanı
    — Derken
    Bir kurşun daha
Hokkabaz peşin tarafından
Son bir takla attı

Kezban

Baktım ki Kezban gidiyor elden
Baktım ki işin sonu kötü
Deh dedim aklımın eşeğine
Usulünce yürü

Hayvanat bahçesi

Öyle düşünceli bakma yüzüme
Sana vereceğim şeyler belli
Et veririm istersen
Yumurta veririm
Süt veririm
Dile dilediğin kadar
Saadet duygumu al götür
Tepe tepe kullan darılmam

Arslan olmasına arslansın
İyi niyetlerim var senin için
İçine girilmedik düşüncelerim var
Bu pazardan tezi yok
Hepsini şana getirebilirim
Öyle düşünceli bakma yüzüme
Sana vereceğim şeyler belli
Hürriyet verememe meselâ

Diri Canlar

Mehmed'in canı
Bir de benim canım
Beraber yola çıktılar

Kızlar gelinler
Beyler paşalar
Yol boyunca selâm durdular

Ne mi ister benim canım
Mehmed'in canı ne mi ister
Ispanak isteriz efendim
Yumurtalısı hoşumuza gider

Mehmed'in canı sıkılıyor
Sıkılmış çamaşıra döndü mübarek
Mehmeeeed.. Mehmed yeter be
Üzme tatlı canını
Yumurtalı ıspanak gelir yetişir

Benim canım bu sırada
Konya asfaltında uçuyordu
Konya asfaltı dedim de
Sahi bak aklıma geldi
Hayatımın ilk yolculuğu
Kezban'la buradan geçti

Bizim huyumuz böyle
Memleket meselesi düşünürüz hep
Meselâ Anadolu'yu alırız ele
Meselâ Çorum şehri açtır deriz
Bu sırada Çorum'da ahali
Balla börek yermiş
Orasına karışmayız

Hep düşündüğümüzü söyleriz efendim
Hilâfı hakikat sözümüz yok
Bu akşam Çiçekpazarı'na buyurun
Beyaz peynirimiz rakımız
Fındığımız fıstığımız
Gül gibi durur masaların üstünde

Bizim canımız
Yani Mehmed'in canı
Bir de benim canım
Canların en namuslusudur
Yemine hazırız

Serçenin Hikâyesi

Yağmur önce toprağa değdi
Ardından pırıl pırıl bir güneş
Mevsim insana doğruydu
Bu sırada
Gülhane parkındaki serçenin
Aklına tuhaf bir şey geldi
Kalktı Köprünün ortasına kondu
Bir serçe kuşu Köprünün ortasında
Ağır ağır yürüdü
Bütün atlar arabalar
Otomobiller tramvaylar yayalar
Serçeye karşı selâm durdu
Haydi serçe kuşum
Karşı taraf yakında
İnsanların saadeti
Hepimizin aklında

Kilim

İşte kilimin içindeki ev
Yeşille turuncu kapısında
Bir dal düşmüş temeline kilimin
İnce bir söğüt dalı
Besbelli
Kurulmuş baş köşeye

Mavili yaşmağın içinde
Yorgun bir eflâtun başı
Tut ki yorgunluk tatlı şey
Yağmurla karışırsa hele

Getir rüzgârı koy orta yere
Bildiği gibi sarıya boyansın
Bir merdiven çıkar düşünceden
Kilimin orta yeri canlansın
Sonra bir parça kırmızı
Dönsün bir boy etrafında

Dokun ellerini korkma
İnce ince nakış
İnce ince saçlarının her bir telinden
Turuncunun içindeki yumuşaklık
Senin ellerinden

İşte kapısına geldik demektir
Kilimin içindeki düşüncenin
Şöyle bir selâm ver
Maviye kırmızıya
Sonra gir kilimin içindeki dünyaya

Kara Mustafa

«Bir vurmıya altmış
Bir vurmıya yetmiş
Nice sinekler telef etmiş
Kahraman Kara Mustafa Paşa»

Ben Viyana'yı alırım demiş
Ama canı sonradan istememiş
Bakmış Viyana surları
Önünde
Bakmış Hanedanı Âli Osman toprağı
Arkada

El şaplatmış
Yedi tuğlu vezir çadırı kurulup
Beli bileğinden ince
Cins kısraklar gibi dişiler dizilmiş
Bir çanak ambere
Bir çanak bal ekletüp
Kahraman Kara Mustafa Paşa
Yutmuş

Bir bakmış Viyana surları önünde
Bir bakmış Hanedanı Âli Osman
Hanedanı Âli Osman
Amaan
Cumhuriyet kurulmuş.

Kutu Gibi Ev

Yüz elli lira
Her ay peşin
Salon salamanje
Bir yatak odası
Mutfak banyo helâ
Her gün sıcak su
Gir banyoya yıkan
Dur ama ilk peşin
Kötü düşüncelerini at
Sakın üzüleyim deme
İnsansın be birader
Nereye gidersen git
Kötü düşünceden bol ne var

Banyodan çıktın temizsin
Mis gibi limon kolonyası
Bir kadın elinde şekerli kahve
Dudaklarında tertemiz şehvet duygusu
Yüz elli lira
Her ay peşin
Salon salamanje
Bir yatak odası
Mutfak banyo helâ
Her gün sıcak su
Gir banyoya yıkan
Dur ama ilk peşin
Bu kadar hayal perest olma

Gürültü Edenler

İlk uyanan Hasan'dı
Sonra Süleyman oğlu Yaşar
Daha sonra Mehmed Kendirli Osman
Sabahla beraber uyandılar

Hasan sabaha baktı
Kendirli Osman da baktı
Günlük güneşlik ortalık
Köşede bir darağacı vardı

Derim ki
Yani demek isterim ki
Ne de olsa korkar insan hani
İpi rüzgârda sallanır görmek
Sandığınız kadar kolay değil

Süleyman oğlu Yaşar
Köylüydü bencileyin
İlk tohumunda baharın
Akıllı uslu rüyalar gördü

Sonra bilmem ne oldu
Kanı başına vurdu teresin
Yaklaşın dağlar demiş
Dağlar yaklaşmış
Bir şeyler söylemiş dağlara Yaşar
Muhtarın karısı demiş
Muhtarın karısı o sırada dağlardaymış
Şimdi bileğinde bir kelepçe
Düşünür durur teres

Seni sen eden kim
— Anam
— Yaşasın anan
Hırsız Hasan adı üstünde
Yaşamayı çalmıya gidiyordu
Bir kaza çıktı elinden
Candarmalar yaşamaktan anlamıyordu

Kendirli Osman kimse değil
Hasan'ın arkadaşı
Hasan'a arkadaş olur musun sen
Hasan'la gezer misin
Silâh ne demek it oğlu it
Yaşamak kim sen kim

Mehmed'e gelince işler değişir
Mehmed'i kimse tanımaz
Sevdiği tek şey Mehmed'in
Dişiye dayanamaz

İnsanlar arasında gürültü var
Gürültüyü yapan kim
Şunun şurasında dört kişi
Şu dört kişiyi kesmeli

Alfabe Dersi

Bu
B
Büyük bir B dir
Bu
a
Küçük bir a dır
Dünyamızdaki insan kesimi
Büyük bir kesimdir
Öğren çocuğum

Başka Dünyaların Adamına Sorular

Hadi gel beraber düşünelim
Dur ama ilk peşin
Sorduklarıma cevap ver
Sizin oralar nasıl
Bizim dünyaya benzer mi
Meselâ yergi yiyecek
Meselâ ev derdi
Ne durumda onu söyle
Sizde de harpler olur mu
Karanlık sokaklarda kavgalar
Ha sahi sokaklarınız ne âlemde
Hangi ışıkla aydınlanır caddeleriniz
Âşık oluca ne yaparsınız
Belki bıçak filân da yoktur sizde
Al başına bir dert daha
Eeee peki
Bu durumda nasıl ilânı aşk edersiniz

Çocuklarınız nerde büyür
Sizde de köprüler var mı
Çocuklar için beton arme köprüler
Bizim çocukları görmeyin
Hele bir köprü yapılmıya görsün
Gece gündüz altında

Mekteplerimiz de var tabii
Eh arasıra çocuk parkı da yaparız
Halden anlarsınız canım
Biz o parklarda
Çocuklar için konuşuruz

Bakın burası çok önemli
Et fiyatları ne âlemde sizin orda
Et canım şu bildiğimiz et
Vay canına et yemiyorsunuz ha
Üç bin sene mi oluyor
Bak şu Allahın işine
Kara borsa da yok demek
Yok baba yok
Sen şu verdiğin bileti geri al
O senin dünyan bize göre değil
Sadece yaşamak güzel yaşamak
Bu kadarcık ödev
Benim yapacağım iş değil

Basamak

Şuurlu bir varlık için var olmak değişmekten, değişmek olgunlaşmaktan, olgunlaşmak da sonsuzca kendi kendini yaratmaktan ibarettir.

Bergson

Birinci basamak
İkinci basamak
Üçüncü basamak
Derken
Çektiler mi ayağının altından sandalyayı
O direk senin bu direk benim
Sallan dur

Bülten

Dokuz ölü üç de yaralı
Kayısı ağaçları çiçek açtı
Yaprağın içi yeşil olur
Urfa'da bir kız vurdular
Bu sırada
Birleşmiş milletlerde
Efendiden biri
İnsanın önemi sonsuzdur dedi
Aynı gün gece yarısı
Asya'da iki bin dokuz yüz doksan altı kişi
Cennete gitmek şartiyle kesildi
Sebep mi
Sebep çok önemli
En son kesilen herif yok mu
İşte onun kedisi
Pasaport filân dinlemeden
Geçivermiş hududu
Birleşmiş milletlerdeki
Efendi adamın dediği
Doğru

Neme lâzım
Bin dokuz yüz elli iki yılında
Bahar ayında
Bugünlük bültenimiz bu kadar bayım.

Cüceler Çarşısı

Cüceler çarşısında Kâmil Efendi
Heyy Kâmil Efendi sana söylüyorum
İtim eşeğim hayvanım benim
Kâmil Efendim
Uyan artık
Bu ne uykusu böyle
Kaldır elli iki santimlik boyunu
Millete bir boy göster
Boy görsün millet
Sonra bir kız bacağı ver bana
On altı yaşında bir kız bacağı
Tüyü fazla olmasın sakın
Ayak numarası otuz altı
Bir litre de kan koy yanına
Sevgilisi bacak istiyor ellemiye
Değeri neyse öderim

Vay iki gözüm
Vay bücür Mişon
Hayırlı günler efendim
Bir göz istiyorum taksitle
Yirmi yaşında bir adam için
Yeşil renkli olacak
Uzağı iyi görsün
Renk körlüğü olmasın aman sakın
İşi gücü resim yapmak adamın

Hurşit
Hurşiiit
Bırak fındık fıstık satmayı
Bana bir yürek ver
İyisi yoksa beklerim
Bu zamanda yüreksiz yaşamak kolay
Doğru söyle Hurşit
Eğer bu yürek iyi değilse
Eğer sevme gücü
Erkeklik duygusu
Sapına kadar insan değilse
Eğer şiir bilmiyorsa
Âşık olmamışsa
Kendi kendine ağlamamışsa eğer
Bırak olduğu yerde kalsın Hurşit
Bu yüreği kaldır rafa koy
Öğreninceye kadar beklerim

Lâfa Bak

Anladık
Yanlış yere asmışlar seni
Suçun yokmuş
Bütün suç Dimitro'nunmuş
Anladık

Lâfın dibine gelelim Osman
Düşünmek müşünmek boş şey bunlar
Senin suçun yok diye
Senin günahın yok diye
Darağacını ne güne kurdular a teres
Boş mu kalacak peki

Sen asılmasan
Ben asılmasam
Cellâdın işi ne
Hürriyet yok mu bu memlekette
Babamın oğlu Osman

Dağlarda olup bitenler

Ay ışığında
Dağların şarkısı güzel
Çimenlerin üstünde
Senin oyunun

Ay gelir dikilir tepene
Söyle gelin tırnağım
Söyle
Geleniler yuva yapmış dibine
Söyle gelin tırnağım
Söyle
Bulgur bulgur kar taneleri
Girmiş saçlarının içine

Yorgun rüzgârlar uyur
Dağların karanlığı içinde
Günlerce günlerce uzaktan
Vücudumuzu yakar keven ışıkları

Ay gelir dikilir tepene
Söyle gelin tırnağım
Söyle
Dayasın döşünü toprağa

Bu dönen rüzgâr şehirlerin
Bu dönen rüzgâr insanların
Korkma Fadime'm dayan
Dayan tırmanmıya başladım
Dağı

Bırak uyusun geleniler
Dağların rüzgârı birazdan
Birazdan sarar ikimizi de
Işıl ışıl kar taneleri
Bu temmuz gecesinde
Seslerini çıkarmaz bu işe

Aradan aylar geçti, Fadime'min karnı günden güne büyüdü, artık dağın sırtlarında değil. eteklerinde dolaşıyordu ve

Bir kuş uçtu sabahleyin
Yoncanın yaprağı gerindi
Kertenkele doğan güneşe baktı
Yavaşca dilini şaplattı

Ayranpınarı'nın suyu
Yaz kış beyaz akar

Biraz sonra, biraz sonra
Dünyamız bir nefes daha kazanacak
İlk çocuğunu doğuruyordu Fadime'm
Kan revân içindeydi toprak

Kuşluk vakti koyunlar yaylıma gider
Düşünceler koyunlarla birlikte
Şehirlerin dışına çıkar
Fadime'm yanını toprağa verdi
Havada bir tek bulut vardı
Ağzını buluta çevirdi
Bir kartal uçuyordu yüceden

Keklik sabahları yemlenir
Palazları peşi sıra süner
Üçü dördü beşi bir arada
Bir hışırtıdır gider

Biraz sonra
İnsanların arasına
Bir insan daha katılacak
Fadime'm tırnaklarım toprağa geçirdi
Havadaki bulut çoktan gitmişti

Kertenkele hayretle baktı
Kevenin üstündeki çiçeğe
Bir çaylak belirdi tepesinde
Kertenkele fırladı gitti

Şimdi çırıl çıplak
Fadime'm toprakta
Ha gayret Fadime'm ha gayret
Dünyamız bir nefes daha kazanacak
Kazandı

Ayranpınarı'nın suyu
Yaz kış beyaz akar
Keklik sabahları yemlenir
Palazları peşi sıra süner
Üçü dördü beşi bir arada
Bir hışırtıdır gider

Şago-Migi

Korkunç yağmurlar yağar
Çin denizlerinde
Çin denizlerinde canavarlar bulunur
Ben canavarlardan korkarım
Şago - Migi de korkar
Şago - Migi'nin beyaz faresi de

Kıyıda küçük kayığının içinde
Şago - Migi yaşar
Sarı kafesinde beyaz faresi
Şago - Migi'yi düşünür
Ne mi yapar Şago - Migi
Kendini satar
Elli senti uzattı mı askerler
Şago - Migi gülümser

Yüz elli sent kazandığı gün
Pirinç alır ekmek alır
Bir güzelce mide şişirirler
Şago - Migi ile faresi

Şago - Migi düşünür
On dolâr kazansam der bir günde
On dolâr
Çinlilerin büyük allahı duyar bunu
Gün gelir o da olur
Şago - Migi on dolâr kazanır

On dolârı aldığı gün
Kayığın burnuna çıkar Şago - Migi
Çin kıyılarında yıldızlar
Daha büyük olur bizimkinden
Ayın şavkı denize vurdu muydu
Bir parça su alır avcuna
Beyaz fareye atar
Fare ürperir kaçar
Şago - Migi güler

Bir de bakarsın düşünür
Çırıl çıplak denize karşı
Ne mi düşünür Şago - Migi
Yeşil gözleri çekik çekik
Islak derisi pırıl pırıl
Büyük tanrının gönderdiği
Bir erkek düşünür Şago - Migi

Balıklar getirirdi Şago - Migi'ye
Elli sent yerine
Kızdı mı barut kesilmeliydi
Ara sıra dövmeliydi Şago - Migi'yi
İsterse
Şago - Migi kızmaz
İyi kızdır
Olur olmaz her şeye

Ölü

Savcı bey savuştu gitti
Cellât başı savuştu gitti
Durur muydu ya sabah rüzgârı
O da savuştu gitti

Kaldı mı yapayalnız ortada
Saat rakkası gibi ölü
Bir o yana bir bu yana
Ölü değil de mübarek sanki
Kadırga da bayram yerinde

Bu ne keyif böyle
Bu ne zevk
Besleme misin nesin
İt oğlu it

Tahteş şuur

Dün Üsküdar'da seni gördüm
Altı aylıktın -maşallah-
Hadi buna kocandan diyelim
Ya ortanca kızın Nuriye
Ona da bir isim tak da görelim

Sen boş ver kocaya mocaya
Sen kocalık karı değilsin be Şaziye
Koyver kuyruğunu gitsin -hamam âlemlerinin-
Ne diye elin sarhoşuna mektup yazarsın
Aslan komşum Şaziye Hanım
Mahallede lâf bini açtı
Kendini biraz toparla canım

Pamuklu basma

Pamuklu basma
Yüz yirmi altı kuruşa
Pamuklu basma haydi
Bir daha gelmez hanımefendi

Bebelere don
Büyüklere mintan yap
Yıka bir kere sıcak suda
Ölülere kefen yap
Haydi pamuklu basma
Geçme öyle hızla dur
Dur allah aşkına efendim dur
Alına bak moruna bak
Yerine teline cinsine bak
O gördüğün kırmızı, boya değil
İyice bak

Haydi pamuklu basma
Yüz yirmi altı kuruşa
Kefen yap mintan yap don yap
Cinsine cibilliyetine sülâlene bak
Bak allahın kulu bak

Nereye

Nereye
Paşa gönlüm nereyi dilerse
Üstelik bir de ağaç
Yolun üstünden çıkıverdi önüme
Ağaçla beraber başladı yolculuğumuz
Ben bir gemi buldum sefere hazır
Bütün dostlarımı çağırdım kıyıya
İki orospu. dört martı üç tane çakıl taşı
Bir de ağaç
Ağaça bir isim bulacağım
Ağaca bir isim bulacağım
Yaptığı işlerden dolayı
Ağaca dost diyeceğim

Bizim seferin sonu kötü çıktı
Yosunlar balıklar arasındayız şimdi
Bir de ağaç
Ağaçın gölgesinde rahatım
Üstümüzden gemiler geçiyor
Ağacın dallarına çıkıp oturuyorum
El ediyorum gemilerin diplerine

Birden bire bir yağmur başladı
Denizin dibinde
Teker teker iniyor insanlar
Generaller çavuşlar askerler
Apoletlerinden tanıyorum hepsini
Başları kolları yoksa ne çıkar
Yavaş yavaş iniyorlar yanıma
Tutuyorum sağlam taraflarından
Bazan da kadınlar çocuklar
Bir kol da çengi bulsak şuraya
Davetiye göndermek kalıyor
Ayaklarının üstünde yürüyenlere

Daha başka düşünüyoruz
Ellerimizi balıklar yemediği gün
Ağacın keyfi tamam

Önceleri seyrekti yağmur
Sonra bir sağnak bir sağnak
Bütün dünya ulusları
Ağacın canı sıkkın
Gölgemizden uzak kalanlar için
Balıklar deniz yaratıkları
İştahlı gözlerle bakıyorlar bize
Ağacın dalları olmasa
Halimiz duman

Oturuyoruz yan yana
Letonyalı bir subayla
Soruyorum niye öldüğünü
Hikâye hep aynı ölmüş işte
Siyah kıvırcık saçlarında
Hâlâ tazeliği var yaşamanın
Zenciymiş Alman'mış unuttuk
Ölür ölmez hepsini

İsteklerimizin de sonu geldi
Deniz yıldızları yengeçler
Korkmadan geliyorlar yanımıza
Bir parça alıyorlar etimizden
Ağacı görmeyin
Aslan kesildi mübarek
Dallarında bir kızgınlık
Gövdesinde bir kız çocuğu
Elleriyle apış arasını kapatmış
Ona dokunmıya görsün denizdekiler

Birden bir büyüklük geldi bize
Ne oldu, ne var
Binlerce ölü fırladık yerimizden
Ağaç mı onu sormayın en önde
Daha çok ışık daha çok ışık
Derken yeryüzü
Uzanıverdik denizin üstüne
Ağacın dalları arasındayım
Ağacın dalları arasında
Güneşin sıcaklığı altında

Mustafa

—

Mustafa da bir insan işte
İki tane eli var
Beşerden on parmak
İki tane kulağı var
Sağır değil üstelik
İki de ayak
Her biri kırk dört numara
Gövde desen yerinde
Baş desen yerinde
Bir boy vermiş allah
Kiliseye direk
Her iş gelir elinden

Çamaşır yıkar
Yemek pişirir
Gece bekçiliği eder Remzi Beyin evinde
Kötü düşleri kovar
İyi düşleri getirir
Bir de karısı var
Yüz elli santim boyunda
Bir gece ırzına geçtiler
Remzi Bey bacanağı şöförü

Mustafa da bir insan işte
Ne konuşur ne ağlar
Yirmi sene altı ay
Dile kolay be kardeşim

Yaralı kartal

Günün birinde yaralı kartal
Bir bulut gördü düşünde
Bulut dedi bulut
Ben artık uçamıyorum
Dinler miydi ya bulut
Böyle ipe sapa gelmez lâfları
Bıraktı gitti

Bir başına yaralı kartal
Gagasını kayaya dayadı
Aşağlarda çok aşağlarda
Künye köyünün evleri görünüyordu
Şu Mustafa ağanın evi
Kapısındaki aşı boyasından bilirim
Anadan uryan gördüm bacısını

Şu ev Durmuş'un evi
Bacısı yok ki göreyim
Anası yok babası yok
Adı hürriyet mi neydi
Bar bar bağırdı geceleri
Vermediler
İyi mi

Mustafa'nın kardeşi aldı
Şimdi geceleri yel çıktı mıydı
Durmuş'un evi başlar sallanmıya
Kız Mustafa'nın koynunda
Durmuş sıdasından deli divane

Kartalın ağzından kan gidiyor
Taşın üstüne ılgın ılgın
Kartal gözlerini yumdu
Bu dağlar
Bu dağlardaki geleniler
Bu dağlardaki kuzular kurtlar kuşlar
Bu dağlardaki hürriyet
Amaaan
Aman

Kan taşın üstünde ılgın ılgın
Kartalın döşünde iki yara
Biri kurşun
Biri zulum

Bu iş de böyle bitti

Bugün hava güzel
Durun havadan önce
Size önemli bir şey söyleyim
Ben orta boy meme severim
Sizin dileğiniz belki başkadır

Baldırı kadar beli olmalı
Yeni ölçülere aklım ermez
Saçlarını oğlan gibi kesen
Hanım efendiden bir sevdiğim vardı
Vurdum kaltağın kıçına tekmeyi
Yer misin yemez misin
Şimdi saçları uzadı
Şimdi ipek gibi yumuşak bir yığın saç
Geceleri döşümün üstünde

Çaykovski'yi Bach'ı
Bizimkilerden Orhan Veli'yi Oktay'ı
Onlardan Eluard'ı Breton'u
Sevmeyi de öğrendi artık
Çikletini attı ağzından
Öyle olur olmaz mambo samba
Hikâyelerini de unuttu
Hele bir Melih'le Metin'i okuyuşu var
Aferim
Aferim dersiniz görseniz

Yok neydi o eski hali
Kahve pişirmez
Çamaşır yumaz
Yemek desen
Lokanta der
Gerçi elinin derisi bozuldu
Ama renk geldi yüzüne açıldı

Çok alaturka erkekmişim ben
Tanıdıklarım öyle diyor
Varsın desinler be
Dediler de ne oldu sanki

Geçen günler

Beşparmağa kar yağdı
İki gün sonra Develi'ye de yağar
Başlar anılar uyanmıya
Day-day durur bebekliğim
Ellerim dağlara doğru
Büyür de büyür sabahla
Derken ilk adım
Halının üstünde
Yemek isterim

Baharda ilk sokak
Toprak yolda tavukların peşinde

Düşerim
Elim yüzüm kan
Anam tutup ayağa kaldırır beni
İlk acı belirir gözümde dünyaya

Kışa it olurum artık
Aklım ermiye başlar
Anamı kıskanırım babamdan
Evlâtlığın suratında yoğurt tası
Hadi bakalım ayıkla piricin taşını
İnsan evlâdı

Beşparmağa çok karlar yağdı
İlkokul çağı dedemin yanında
İlle de bayan öğretmenle evlenmek isterim
Zırıl zırıl ağlarım geceleri

Ortaokul belimde bir fitil işlemez
Yüzbaşının, kızıyle aşk oyunları
Bir de bakarsın ortaokul müdürünün baldızı
Ete kemiğe döker işi

İlk aşk belkemiğimde uyanır
Öylece kalır

Derken İstanbul Amerikan Koleji
Dünyasına giremediğim insanlar
«Good Morning» olsun sabahın
Akşamların «Good Night»

Ermeni bir kapıcı vardı
Bir kızı vardı Anjel
Bende «fâilâtun - fâilâtun» şiirler
Kız desen ilik mi ilik
Boğaz'da takaların sesi
Sabahları bir allahın belâsı çan
En güzel yerinden kırar uykumu

Ertesi yıl
Kolejin kapıları suratımın ortasında
Kovulduğuma yanmam
Bir daha görebilseydim Anjel'i

Sonra sırasiyle bütün İstanbul mektebleri
Bir baltaya sap olamadım gitti
Bir diploma verdiler elime liseden
Zayıftan bir üstün derece ile geçmişim
Bu sırada evde bine yakın kitap
Anam ağlar geceleri
Babamın kederi gözlere şenlik
Saat on ikiden sonra -Yatakta bir ufak rakı
Ne o
Şair olmuş şiir yazıyor beyimiz.

Hacın kapısı [*]

Hacın kapısına
Kazan kurmuşlar
İçinde fıngır fıngır
Çocuklar

Hacın kapısının sol yanına
Başkâtip asılı parmaklarından
Sanırsın ki yaz ekini
Rüzgâr sallar akşamları

Başkâtibin karısı
Evinde oturur
Bir yanında rovelveri
İçine kurşun doldurur

Başkâtibin karısı
Evinde oturur
Bir yanında çocukları
Uyutur

---

*) **Hacın : Kayseri ilinde küçük bir kasaba.**

Hacın kilisesinin önünde
İnsanlar yatar sıra sıra
Kiminin karnına şiş sokmuşlar
Kiminin koltuğunda
Kaynar yumurta

Hacın kilisesinin önünde
İsa bağırır avaz avaz
Kardeşlik der
Kuzularım der
Yepyeni günler uğruna

Başkâtibin evinde karısı
Kapıları örter sıkı sıkı
Başkâtibin karısı
Bir yanında rovelveri
Bir yanında çocukları
Düşman girer içeri

Hacın'da mağaralar var
Adam üşür içinde
Kamberli Osman'ın da bir kardeşi var
Çıra gibi yanar geceleri

Hacın mağarasının içinde
Beş yaşında on yaşında kızlar
Her birinin başında on adam
Sıra bekler aylar beri

Hacın'da bir de meydan var
Adına hürriyet derler
Bu meydanda dokuz tane darağacı
Sıra beklenir sabahları

Hacın kapısından
Bir kız girdi içeri
On üç on dört yaşında
Aradan otuz yıl geçti
Durmadan ağlar geceleri

Cenova kapısı

Cenova kapısında
Candarmalar durur
Geleni çevirir gideni çevirir
Bu çevrilenlerden biri
Antonio
Bizim Kolomb'un sokağında oturur

Antonio'nun işi şu dünyada
Ciğerlerine hava doldurmaktı bütün gün
«Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer»
O da bir zamanlarmış diyor Antonio
Şimdi hava alacak ciğer nerede

Akşamları diyor Antonio
Akşamları geldi miydi
Başımı bir tahtaya dayamalıyım
Bir parça tütün
Bir yudum şarap
Ben de şu dünyada yaşamalıyım

Cenova kapısında
Candarmalar durur
Geleni çevirir
Gideni çevirir
Bu çevrilenlerden biri
Antonio
Bizim Kolomb'un sokağında oturur.

Dilekçe

Aman Tanrım efendim
Emret bir parça güneş gelsin
Çok değil sabahları yarım saat
Köşe başına tıkıldık kaldık
Su derdi her neyse ney
Onu bizim delik kovayla hallettik
Saygı değer Tanrım
Güneş dediğin kullar için
Kul dediğin
(Burada rivayet muhtelif)
Kimine göre senin için
Kimine göre bakkal Boğos'un
Orasına ben karışmam
Sen bir kere Boğos'u gör
Aranızda bir karar verin
Kimin malıysak bilelim

Bakkal Boğos önemli kişi
Üstüne varma da pek
İşi biraz hafiften al emi

Sen her zaman yanımızda değilsin
Gerçi sana güvenimiz fazla
Ama seni bulmak çok güç
Sen gök yüzündesin
Bir yanında gılmanlar
Bir yanında huriler

Saygı değer Tanrım
Bağışla beni
Sen hepimizden iyisini bilirsin
İnadına lâf tutma Boğos'un
Beni düşün
Ayfer'i düşün
Neme lâzım Tanrım neme lâzım
Sen bir parça güneş gönder bize
Evimizin içi şenlensin.

Yeni - Yepyeni

Bizim halimiz kötü
İçimiz sıkılıyor yenisi yok
Düşüncelerimiz eskidi
Yeni düşünce yok

Bütün bunlar niye
Boşaldık da ondan
Yeni baştan dolalım bir kere
Ondan sonra boşalmak kolay

Anlattığımız hürriyet eski
İstediğimiz aşk eski
Dostluk desen kardeşim
Kıçı yamalı dona döndü

Bize yeni inançlar gerek
Yeni hürriyetler yeni aşklar
Yeniden şiir yazalım hep beraber
Bu şiir de eskidi tadı kalmadı artık

Önce bir iyice dövüşelim
Ana avrat bir birimize girelim
Sonra yeni baştan
Yepyeni
El sıkışalım

Bütün bildiklerimizi unutalım
Kitaplara da boş verelim
Okumamız lâzımsa eğer
Bilinmiyen bir kâğıda
Yeni konular yazalım

Aşk işini düzenliyelim
Kadına bir değer biçelim
Erkeğe bir değer biçelim
Şu eski değerlerden bıktık
Hepsini kaldırıp atalım

Bize yeni inançlar gerek
Yeni düşünceye yeni savunma
Silâhı yumruğu atalım
Bağırmıyalım
Aman sakın
Ettiğimiz gürültü yeter
Biraz dağılalım

Bacanak

Bacanak bu ne hal
Bacanak ellerim tutmaz oldu
Gözlerim görmez
Hele bir göreyim de
Hele bir dokun bak
Çocuksun be bacanak
Çocuk

Bir makas buldum yerde
Hangi kâğıdı istesem kesiyor
Bir karton aldım elime
Hadi dedim **makasa**
Hadi göreyim seni erkeksen

Bir makas attım kartona
Ne dersin bacanak
Döşümdeki yara gibi açıldı karton
Bu zamanda kartonda da iş yok
Olacaksan makas ol
Kâğıt dediğin ne
Kalem dediğin ne
Bilgi umut hürriyet
Boş ver bunlara be

Olacaksan makas ol
Halis amerikan çeliğinden bir makas
Kes önüne ardına geleni
Dost deme düşman deme
Beyaz peynirin kilosu
Beş lira
Senin dostluk dediğin bacanak
Senin aşk dediğin
On para

Hırsız Hasan

Bir kere düşündü Hasan
İki kere düşündü Hasan
Sonra Develi'nin Künye köyünden kalktı
Kayısı ağaçlarının çiçek açtığı bir günde
Yolun üstüne dikildi

Yolun üstünde Hasan
Şehre doğru yürüyordu
Saati sordu kendi kendine
Cevap veremedi Hasan

Meselâ beş olmalıydı saat
Saat beş olunca
Sabahın uyanma vaktiydi
Sabahın uyanma vaktinde
Yaşama elle tutulur gibiydi
Eh dedi Hasan
Demek elimi uzatsam
Yaşamak
Bizim sarı öküz gibi geliverecek

Elini uzattı Hasan
Yaşamak biraz öteye gitti
Biraz daha biraz daha
Derken
Yaşamak şehre girdi
Durur muydu ya Hasan
O da şehre girdi
Yaşamak bir evin kapısını çaldı
Kapı açıldı
Hasan da kapıyı çaldı
Kapı duvar kesildi
Yaşamak yaşamak diye bağırdı Hasan
Yirmisinde bir kadın pencereden baktı
Yaşamak nerde dedi Hasan
Kadın dudağını büktü

Bir düşündü Hasan
İki düşündü Hasan
Sonra kalktı kahveye gitti
Akşama kadar kâğıt oynadı
Sabahın uyuma vakti geldi
Ortalık karardı
Ortalık kararınca
Hasan o eve gitti
Yaşamak dedi yavaşça
Yaşamak
Sesi açıkta kaldı Hasan'ın
Üşüdü
Hasan sesini aldı boşluktan
Hohladı ısıttı
Sonra koynuna koydu

Usulca duvara tırmandı
Damın kapısını açtı
Üçüncü kat
İkinci kat
Birinci kat derken
Yaşamanın olduğu yere vardı
Elini uzattı Hasan
Yaşamak biraz öteye gitti
Biraz daha biraz daha derken
Ayağı bir halıya takıldı
Ondan sonrasını bilmiyor Hasan
Vurdular eline kelepçeyi
Candarmalarda insaf ne gezer
Koydular Hasan'ı mapusaneye
Hasan dışarı baktı
Yaşamak duvarın dibindeydi
Elini uzattı Hasan
Yaşamak biraz öteye gitti

İnsan Gemisi

İzin ver yanına oturayım
Zil zurnayım acıdan yana
Şu suratlara bak
Yüz demiye bin tanık ister
Tutturmuşlar bir yol gidiyorlar
İşin aslında bu yollar aşağılık
Bu yollar pis
Bu yollardan kafa geçer
İnsan aklı geçmez
Tırnaklar değer duvarlara
Elin derisi değmez
Bir sürü kundura gider içi boş
Binlerce kundura yapayalnız
Gövde yok ayak yok baş yok
Gürültü desen
Adı üstünde
Gürültü işte

Ben düşünüyorum
Mustafa da düşünüyor
Yok baba yok senin dediğin
İtin köpeğin dediği olmaz
Bu insan gemisi böyle yürümez

Yürüyen Dağlar

Alidağı uyandı
Beşparmak dağı da uyandı
— Günaydın aslanım
— Günaydın ceylânım
Günlerden salı mıydı neydi
Sekiz adımda Beşparmak dağı
On yedi adımda o biri
Yavaş ovasına vardılar
Bir güzelce cimnastik yaptılar

Alidağı dayadı ağzını Beşparmağın böğrüne
Doyasıya bir su içti
Bir ceylân yakaladı omuzundan
Beşparmak dağı
Sabah kahvaltısını etti
Günlerden salı mıydı neydi
Denize doğru yola çıktılar
O dağa bir selâm bu dağa bir selâm
Dağlar bir birine kavuştular

Kırşehir geride kaldı
Göründü ilerden Ankara şehri
Bolu dağında yatıya kaldılar
Ertesi günü Düzce Hendek
Daha ertesi günü
Adapazarı İzmit
Derken İstanbul'a vardılar
Bir nara attı Alidağı
Çamlıca'nın önünde saf tuttular

Bu sırada
Çamlıca dolaylarında bir adam
On altısında bir kız kaçırıyordu
Alidağı Beşparmağı dürttü
Bak dedi bak da gör
Buralarda da âdetmiş meğer
Kız cıvıl cıvıl bir şeydi
Süt gibi memeleri vardı döşünde
Bacakları taze kabak gibi gergin
Her yerde bulunmaz böylesi
Çamlıca'nın tepesine vardılar
Hani orda iki gözlük
Yıkık bir ev var ya
Onun içine girdiler
Kızın memelerini avucuna aldı adam
Başladılar öpüşmiye

Peşlerinde candarma polis
Alidağı güldü
Dağa çıkmışlar bir kere dedi
Candarma ne halt etsin
Daha lâfını bitirmeden Alidağı
Bir de ne görsün
Çamlıca dağı eğilmiş polislerin kulağına
Usulca iki odalı evi gösteriyor
Polisler eve doğru yürüdü

Bunlar dağ değil dedi Alidağı
Bunlar daha ilkokul öğrencisi
Beşparmak uzattı tepelerinden birini
Adamla kızı omuzuna aldı
Günlerden salı mıydı neydi
Ver elini Orta Anadolu
Istanbul bize yaramadı

Çivi

Yüreğime çivi çakılı
Sobada ateş yanıyor
Oturmuş karşısına kadının biri
Yaşadığı günleri düşünüyor
Düşünsün
Düşünmek iyi şeydir

Bir ev var uzakta
Kapısına kilit asmışlar
Geçmiş karşısına insanın biri
Selâm vermiş duvarlara
Selâm vermiş sağa sola
Deli demişler adama
Desinler iyi şeydir.

İyi şeydir oynatmak yerinden
Kalın kilim perdeleri
Bir de bakarsınız sokak
Her günkü bildiğiniz gibi

İşte burası kötü
Bırakın perdeyi yerli yerinde
Bakılacak ne var sanki
Komşu kızın evinde
Yüreğime çivi çakılı
Sobada ateş yanıyor
Oturmuş karşısına kadının biri
Yaşadığı günleri düşünüyor

Şenlikli Ev

Karşıkı sokaktaki
Şenlikli evin sahipleri
Geceleri hep düşüme giriyor
Kız on dördünde
Herkes gibi ben de biliyorum
Bir askeri seviyor

Bâzı geceler fenerin altında
Dudak dudağa görüyorum ikisini

Peder beyi iyi tanırım
Şen adamdır vesselâm
Oturur da masanın başına
Düşüncelerimiz bizim değilse
İçimizde bir şeytan saklıysa

Oğlum esrarkeşin biriyse
Ben sarhoşsam
Kızım on dördüne basmış
Bir orospuysa
Aldırmam diyor da
Başka bir şey demiyor

Karşıkı sokaktaki
Şenlikli evin sahipleri
Geceleri hep düşüme giriyor
Bıktım kurulu düzen yaşamaktan
Bıktım geriden geriye
On dördünde bir kızı sevmekten

Kapınızı sıkıca örtmeyin de
Şenlikli evin sahipleri
Bırakın gireyim içeri

Olağan İşler

Durmayın bir yatak verin bana
Uyuyacağım
Hele bir uyuyup uyanayım
Hele şu yorgunluğum bir geçsin
Kezban'ı nasıl sevdiğimi anlatacağım

Bir anlatayım da görün bakın
Dünya yerinden oynıyacak
Mahkemelik olacağız hepimiz
Sizi şahit gösterecekler sıra sıra
Okuyup üfleyeceksiniz

İnsanlar gülmekten bayılacak
Azim işler olacak mahallede
Kezban'ın kocası silâh çekecek
Damdan dama kovalıyacaklar beni
Küfürlerin bini
Bir fındık kabuğuna girecek

Kimseye belli etmeden usulca
Karılarını birer köşeye çekip
Bütün kocalar
Çocuklarının nesebi hakkında
Sualler soracaklar
Bütün çocukların gözleri
Gözlerime benziyecek

Hele bir uyuyayım
Hele şu yorgunluğum bir geçsin
Daha neler olacak

Fantezi

Bakmayın efendim
Bakmayın
Vallahi gerçek değil
Aranızda dolaşıyorum ya kimi zaman
Şakadan

Bakmayın efendim
Bakmayın
Siz benim sessiz durduğuma
Ben öyle görünüyorum sizlere
Mahsustan

Hanginize merhaba desem sonunda
Bir itlik çıkar işin içinden
Siz oldum olası böyle hınzır
Siz oldum olası böyle
Tuh allah kahretsin
Sadece insansınız

Bakmayın efendim bakmayın
Nasıl dolaştığıma güpe gündüz
Hani bâzı geceler vardır ya
Ayın şavkı dağlara vurur
İnsan nerdeyse kendini
Toprağa denize yakın bulur
Hepinizin hali bu neylersiniz
Şakadan şöyle bir sırıtırsınız

Bakmayın efendim
Bakmayın
Sizin içinizi dışınızı
Bilirim ben
Ama ne de malın gözüsünüz ya
Hani nerdeyse adamı
Kandırırsınız

Aldırmayın efendim geçen günlere
Geçen günlerin de lâfı mı olur
Üç geçer beş geçer ömrümüzden
Kapılar kendiliğinden
Kapanır olur

Yaprağı sahiden merak ederim
Siz etmez misiniz sanki efendim

Paranın şıngırda mıngır
Nasıl sayıldığını bankalarda
Benim de merakım bu işte
İnsanın döşünü merak ederim

Bakmayın siz benim
Öyle sessiz
Öyle yalnız kaldığıma
Aklımdan neler geçer benim de
Şu karşıda görünen gemi var ya
Onu ben getirdim sizlere

Yandım Çavuş

Develi'den otuz yedi kilometre ötede «Başköy» adında bir istasyon var. Tren dediğimiz taşıt gün ışığına yakın buraya gelir. Gününe göre bir iki gündelikçi büyük şehirlerden evlerine dönerler. Bu istasyondan iki kilometre beride Köylüoğlu Ali'nin işlettiği bir han var. Büyük şehirlerden dönen gündelikçiler, evlâtlıklar önce bu handa toplanırlar. Hepsi de çok paraları olduğunu göstermek için sağa sola bol bol kahve çay ikram ederler. Gene böyle toprağın gün ışığına kavuşmıya hazır olduğu bir günde tren istasyonun önünde durdu.

BİRİNCİ KÖYLÜ

İstanbul'dan geliyorum
Yandım Çavuş
Büyük şehir doğrusu
Kocaman bir şehir işte
İnsanları var
Alacası içinde
Bilemem ötesini ben
Dağları var dağa benzemez
Suları var suya benzemez
Oluklu demirden akar
Bir gün Köprüde
Ağlayım dedim de Yandım Çavuş

Beyler güldüler bana
İstanbul büyük şehir
Köye hiç benzemiyor
Düşünüyorum da işin aslını
Bulamıyorum
Beyler niye güldüler bana
Gülünecek neyledim ben
Göz yaşlarım kirletirse
Beni kirletir
İstanbul büyük şehir
İstanbul çok büyük şehir
Ama bana ettiklerini
Sığdıramadım şanına
Sonra bir iş daha var
Bu hepsinden önemli
Adam yerine
Koymuyorlar adamı
Demin trenden inince Yandım Çavuş
Yıldızları tepemin üstünde gördüm
Yıldızları tepemin üstünde görünce
İnsan olduğumu anladım
Şu yıldız çoban yıldızı
Şu öteki
Adını bilmiyorum ama
Bizim muhtarın yıldızı
İstanbul büyük şehir Yandım Çavuş
Istanbul çok büyük şehir

Genç bir kadın Yandım Çavuş'la köylünün yanına yanaşır. Diri bir bedenin üstünde yılmıyan bir başı var.

Merhaba ağa
Merhaba Yandım Çavuş
Ben aşka düştüm
Babam yatalak oldu
Kasabaya vardım
Doktor dedim
Canım doktor
Çalığa doktor neylesin
Doktor aşka neylesin
Kahpenin oğlu zengin
Babası beni almaz
Kaçalım dedim uzaklara
İtin oğlunda yürek yok neylesin
Halim kötü Yandım Çavuş
Halim çok kötü
Bir ayağı çukurdaysa babamın
Yüreğim tümden gömülü

Hafiften bir sabah yağmuru dünyayı sarar. Yaz gününün yağmurundan nolacak? Hana doğru sıkıca yürümiye devam ederler.

Kaçalım dedim uzaklara
Herifin oğlunda yürek yok ki
Ben kazanırım sen ye
Tek yanımda ol da sen
Kâzım'ım dedim dinlemedi
Kâzım iti
Zenginin oğlu
Elleri desen

Pamuk beyazı
Dayanmak kolay değil
Elleri pamuk beyazı

KÖYLÜ

İstanbul büyük şehir
Elleri gibi ağamın
Bir indi mi suratına adamın
Bana mısın demiyor

Işin içine pir parça «hayal» katalım. Hayal kurmayı sevmekten de korkmıyalım. Şimdi hayal bu ya, zenginin oğlu Kâzım denilen hergele ettiğine bin pişman, bir atın üstünde gelir yetişir.

KÂZIM

Babam otur dedi
Oturdum Kezban
Bir yanıma bal koydu
Bir yanıma yağ
Ye ulan şunu dedi
Yedim Kezban
Dayanamadığım bir şey varsa ortada
İtin oğlunda yürek yok demişsin
Dile kağnılarda öküz olayım
Bir daha deme olmaz mı Kezban

KEZBAN

Ben kazanırım sen ye

Çık kahveye kâğıt oyna
Akşama yemeğin hazır
Korkma
Elin avradında gözün olmasın da
Ellerin bozulmasın da tek
Varsın yüreğin yufka olsun
Nasıl olsa dayanırım ben

Yandım Çavuş tek ayağının üstünde koltuk değneğine dayana dayana hiç sesini çıkarmadan dölü döşü dinlemişti. Birden durdu o, durunca herkes durdu, bir yandan yağmur ince ince yağıyordu.

YANDIM ÇAVUŞ

Yüreğin var mı
Sıtkın kavi
Yumruğun pek mi
Sol ayağım harpte gitti
Yandım diye bağırmışım dokuz gün
Sonunda kestiler
Bir bakıma iyi de oldu hani
Çoğu kere fazla bulurum ellerimi
Dinle Kâzım
Örneğin şu ağaçlar
Sever mi dersin dallarını
Pek sanmam
Önemi olan dal değil gövde
Yandım diye bağırmışım
Dokuz gün
Dokuz gün bu dile kolay

Sonra kestiler işte bacağımı
Benim aslan bacağım
Bensiz yürüyemezsin bilirim
Bensiz seni kimse yürütemez
Dur dediğim yerde dururdun
Öyle herkesinki gibi değil
Akıllı uslu bir bacaktın sen
Üzülmedim desem yalan olur
Ama bir bakıma da iyi oldu derim hani
Çoğu kere
Yok Kâzım yok diyemem
Hiç fazla bulmadım ellerimi
Bacak derim bacak
Dala filân benzemez
İnsanın en gerçek dostu
Dokuz gün dokuz da gece
Yandım diy bağırmışım

Bu sırada hana varılır, kahveler çaylar içilir. Kâzım'la Kezban bir köşede, Hani bir fırsatını bulsalar, el âlem demiyecekler. Neyse ki ortalık kalabalık, yağmur da dinmiş. Tekrar yola koyulurlar. Anadolu da hiç haydut yok. Her yanımız günlük güneşlik. Ama biz hayal kurduğumuz için, handan on beş kilometre ötede «Kartın» dağının yanında eşkiyalar bizimkileri çevirdi.

EŞKİYA

Hey durun bakalım
Biz haydut takımındanız
Ulan itler

Üçüncü eşkiya bölüğünden
İnsan kişileriz
Herkesin bir işi var dünyada
Bizimki de bu neyliyelim
Genç kadın ararız geceleri
Herkesin cebinde elimiz
Günü gelince aldırmayın
Biz de kanun namına geberir gideriz

Burada hayalimizi kısa tutalım. Eşkiyalar Kâzım'ı öldürürler. Hepsini soyup soğana çevirdikten sonra Kezban'ı da almak isterler.

KEZBAN

Bir gün gelir eşkiya efendi
Sen de ihtiyar olursun
Öldürdüğün adamlar çalar da kapını
Geceleri uyuyamaz olursun
Haydut olmasına haydutsun
Sana kızamam bundan ötürü
Iyi niyetlerim var desem
Yalan
İyi niyetim yok senin için
Ben Kâzım'ı nasıl buldum bilir misin sen
Eşkiya efendi
Gömleğini yuyordum Kâzım'ın
Gündelikçiydim evlerinde
Mendilini yuyordum
Önce çizmelerini gördüm

Diri diri ayakta duruyordu
Beni alır mı ola dedim içimden
Kâzım zengin oğluydu haydut efendi
Elleri pamuk beyazıydı
Pırıl pırıl dişleri vardı
Sen öldürmeden önce
Hiç durmadan gülerdi

Kezban birden bire bir tuhaf olur. İçinden ne geçtiğini bilemem. Atın üstündeki haydutu yarı sırıtır görünce iyi insan olduğunu, toplumu falan unutur.

Eşkiya mısın nesin sen
Gözlerin erik yeşili
Bıyıkların kumral kumral
Saçların kömür karası
Ellerin Kâzım'ınki gibi değil
Bileklerin kıl içinde
Al götür beni uzaklara
İyi dişilik ederim
Bıktım böyle kurulu düzen
Bıktım böyle yaşamaktan

Kadın milleti bu, neyi nerde neden istediğini bilmiyor. Haydut, Kezban'ı atının terkisine atar, dağlara doğru dizginleri koyverir. Yandım Çavuş, köylü, siz hattâ ben dilimizi yutarız.

YANDIM ÇAVUŞ

Kim derdi ki Musa
Başımıza bu da gelsin
Bütün suç kesilen bacakta
Bacağım olsaydı şimdi
Hadi bacağım derdim hadi
Tut şu herifin yakasından
Tut şu kaltağın saçından
Öyle herkesinki gibi değil
Akıllı uslu bir bacaktı o
Sen köylüsün Musa
Ben de köylüyüm
Adını bilmesek bile
İyiliği seven insanlarız
İyilik dedim de aklıma geldi
İyilik nedir şu dünyada
Kötülük nedir
Muhtarın öküzleri iyi öküz
Neden
Kuvvetli bacakları var da ondan
Bacağım olmadığı için ben
Kötü adamım Musa
Bacağım olsaydı şimdi
Tut derdim hadi tut
Tutardı
Öyle herkesinki gibi değil
Akıllı uslu bir bacaktı o

İÇİNDEKİLER

Köprü Başı	5
Kezban	8
Hayvanat Bahçesi	9
Diri Canlar	10
Serçenin Hikâyesi	13
Kilim	14
Kara Mustafa	16
Kutu Gibi Ev	18
Gürültü Edenler	20
Alfabe Dersi	23
Başka Dünyaların Adamına Sorular	24
Basamak	26
Bülten	27
Cüceler Çarşısı	28
Lâfa Bak	30

Dağlarda Olup Bitenler 31
Şago - Migi 35
Ölü 38
Tahteşşuur 39
Pamuklu Basma 40
Nereye 41
Mustafa 45
Yaralı Kartal 47
Bu İş De Böyle Bitti 50
Günler Geçer 52
Hacın Kapısı 56
Cenova Kapısı 59
Dilekçe 61
Yeni Yepyeni 63
Bacanak 65
Hırsız Hasan 67
İnsan Gemisi 70
Yürüyen Dağlar 71
Çivi 74
Şenlikli Ev 77
Olağan İşler 78
Fantezi 80
Yandım Çavuş 83

YEDİ TEPE
İSTANBUL
1950
GAZETESİ ve YAYINLARI

FİYATI [redacted] UŞ